

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W., VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Bujko

Protokolant: Cezary Mancarz, Partycja Ł.

przy udziale Prokuratora: Arkadiusz Buśkiewicz, K. S. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 września 2014 roku, 25 listopada 2014 roku, 10 lutego 2015 roku, 15 kwietnia 2015 roku, 22 czerwca 2015 roku, 25 czerwca 2015 roku, 15 września 2015 roku, 14 października 2015 roku

sprawy: **J. B. (1)**,

syna S. i K., urodzonego dnia (...) w G.,

oskarżonego o to, że: w okresie od 25 marca 2008 r. do 13 marca 2009 r. pełniąc funkcję (...) sp. z o.o. oraz będąc jedynym wspólnikiem tej spółki, będąc jednocześnie obowiązany na podstawie umowy o kredyt obrotowy z dnia 19 października 2007 r. zawartej przez (...) sp. z o.o. z Bankiem (...) SA (na podstawie art. 7 pkt 11 oraz art. 7 pkt 15 w zw. z art. 5 ust. 2 pkt 7 ogólnych warunków umów kredytowych w Banku (...) SA z dnia 3 stycznia 2006 r. stanowiących część umowy o ww. kredyt obrotowy) do zawiadomienia o zaistnieniu lub niebezpieczeństwie zaistnienia (...) polegającego na zawarciu umowy sprzecznej z umową o kredyt obrotowy lub na istotnym zmniejszeniu wartości zabezpieczenia, w nieustalonym miejscu nie powiadomił Banku (...) SA o zawarciu przez (...) sp. z o.o. z (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. umowy z dnia 25 marca 2008 r. oraz o wypłacie przez (...) sp. z o.o. bezpośrednio na rzecz (...) sp. z o.o. na podstawie tej umowy kwoty 893.374,28 zł z tytułu usług reklamowych w ramach Projektu „TV Mc D.’s”, pomimo faktu wcześniejszego przeniesienia wierzytelności (...) sp. z o.o. wobec (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. dotyczących Projektu „TV Mc D.’s” na rzecz Banku (...) SA na zabezpieczenie kredytu obrotowego udzielonego przez ten bank (...). na podstawie ww. umowy o kredyt obrotowy z dnia 19 października 2007 r., tj. o czyn z art. 297 § 2 k.k.

I. Oskarżonego J. B. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 297 § 2 k.k. i za to na podstawie tego przepisu skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

III. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

VIII K 493/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) z siedzibą w W. została utworzona w dniu 7 lutego 1990 r., wpisana do KRS w dniu 9 października 2001 r., a jej jedynym wspólnikiem oraz przewodniczącym zarządu był J. B. (1). Członkami zarządu byli J. D., A. Z., F. Z., K.

L., R. W. i W. S.. Głównym przedmiotem działalności spółki była m.in. sprzedaż, najem i serwis kserokopiarek firmy (...), sprzedaż i serwis urządzeń fiskalnych, serwis telefonów komórkowych. Ponadto spółka była agentem (...) sp. z o.o. która była operatorem sieci telefonii komórkowej Era /obecnie T-M./ i H. i prowadziła w tym zakresie sprzedaż nowych aktywacji w rynku prywatnym i biznesowym oraz obsługę klienta.

Spółka (...) sp. z o.o. od 2002 r. była partnerem biznesowym McDonald's (...) sp. z o.o., świadczącym usługi serwisowe terminali kasowych.

W 2007 r. z J. B. (1) skontaktował się Dyrektorem Handlowym spółki (...)s (...) sp. z o.o. z propozycją biznesową, polegającą na realizacji projektu (...) dotyczącego instalacji, obsługi oraz eksploatacji ekranów (...) w sieci restauracji (...)s na terenie całego kraju. W świetle tej umowy (...) sp. z o.o., była by zobowiązana do zainstalowania co najmniej dwóch ekranów (...) oraz urządzeń audio niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu w każdej restauracji spółki, a następnie ich obsługi i serwisowania oraz przygotowania zawartości merytorycznej, przekazywanej przy pomocy systemu. W „TV McDonald's” miały być emitowane sekwencje muzyczne, filmowe, wideoklipy które miały stanowić 90% czasu emisji oraz materiały reklamowe, które miały stanowić 10% czasu emisji. Przychody uzyskane z emitowanych za pomocą systemu materiałów reklamowych miały stanowić w całości przychody (...) sp. z o.o.

W dniu 10 kwietnia 2007 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez J. B. (1), a McDonald's (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez P. W. podpisano umowę o współpracy w zakresie realizacji projektu o nazwie (...) (dalej: TV McDonald's).

W dniu 19 października 2007 r. (...) sp. z o.o. reprezentowana przez R. W. zawarła z Bankiem (...) S.A. umowę o kredyt odnawialny nr (...) do kwoty 3.132.000,00 zł na okres do dnia 9 kwietnia 2010 r. Zabezpieczeniem tej umowy miały być wierzytelności istniejące i przyszłe oraz związane z nimi roszczenia istniejące i mogące powstać w przyszłości z umów zawieranych przez (...) sp. z o.o. z jego dłużnikami. Zgodnie z umową przelewu wierzytelności, miały być nią objęte umowy przedstawione przez (...) sp. z o.o. i zaakceptowane przez Bank (...) S.A. - wymienione w załączniku nr 1 do umowy przelewu wierzytelności. Dodatkowo kredyt był poręczony przez spółki: (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez R. W., (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez R. W., które to były połączone kapitałowo i osobowo z (...) sp. z o.o. Jak wynika z załącznika nr 1 do ww. umowy, przelew wierzytelności obejmował kwoty: 915.000,00 zł z umowy z dnia 23 października 2007 r., 2.444.000,00 zł z umowy z dnia 20 listopada 2007 r. zawartych z (...) sp. z o.o. oraz 4.697.000,00 zł z umowy z dnia 25 lipca 2008 r. zawartej (...) sp. z o.o.

W dniu 23 października 2007 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez (...) sp. z o.o. w imieniu której działał P. J., a (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez W. S. została zawarta umowa, na mocy której (...) sp. z o.o. zleciła emisję kampanii reklamowych składających się ze spotów reklamowych przygotowywanych i dostarczanych przez (...) sp. z o.o. lub wskazany podmiot. Strony ustaliły, że kampanie reklamowe (...) sp. z o.o. w sieci restauracji (...)s rozpoczną się nie wcześniej niż 1 listopada 2007 r. i trwać będą nie dłużej niż do 31 grudnia 2008 r. Ilość dziennych wyświetleń spotów reklamowych w poszczególnych dniach oraz czas jednostkowej ekspozycji reklamy miała zostać określona w załącznikach, będących tzw. „media planami”. Łączna cena netto czasu emisyjnego, przy uwzględnieniu przyznanego rabatu kaskadowego w wysokości 44%, wyniosła 750.000,00 zł. Jednocześnie strony ustaliły, iż (...) sp. z o.o. po zakończeniu każdego miesiąca rozliczeniowego wystawi fakturę na kwotę opisaną w stosownym media planie. Integralną część zawartej umowy stanowiły ogólne warunki umów zlecenia emisji spotów reklamowych (...) sp. z o.o. Zgodnie z nimi, zleceniodawca zobowiązywał się dostarczyć (...) sp. z o.o. spot reklamowy nagrany na odpowiednim nośniku (np. płyta CD) lub pocztą elektroniczną najpóźniej na 6 dni przed datą pierwszej emisji. Ponadto zastrzeżono, że w przypadku nie dostarczenia spotu reklamowego do emisji we wskazanym terminie, zleceniodawca zobowiązany jest do zapłaty wynagrodzenia (...) sp. z o.o. albo do wykonania świadczeń wzajemnych.

W dniu 20 listopada 2007 r. doszło do zawarcia dwóch umów pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez J. B. (2) a (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez W. S. zgodnie z którymi (...) sp. z o.o., zobowiązywała się w okresie do 31 marca 2009 r. zakupić czas antenowy w „TV McDonald's” na łączną kwotę nie mniejszą niż 3.000.000,00 zł netto.

Pismem z dnia 21 listopada 2007 r. spółka (...) sp. z o.o. reprezentowana przez R. W., powiadomiła (...) sp. z o.o. oraz Bank (...) S.A. o dokonaniu na jego rzecz cesji wierzytelności wynikającej z umowy zakupu czasu antenowego z dnia 20 listopada 2007 r. oraz wskazano rachunek bankowy do przekazywania wszystkich kwot ww. wierzytelności.

Następnie w dniu 19 grudnia 2007 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez W. S. a (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez K. T. oraz J. B. została zawarta tzw. „umowa technologiczna”, zgodnie z którą (...) sp. z o.o. zobowiązała się do transferu danych poprzez sieć internet, a (...) sp. z o.o. do ekspozycji materiałów reklamowych (...) sp. z o.o. w wymiarze 10% ogólnego czasu reklamowego, tj. 36 sekund w każdej godzinie zegarowej.

Dnia 16 stycznia 2008 r. (...) sp. z o.o. reprezentowana przez R. W. zawarła z Bankiem (...) S.A. aneks nr (...) do umowy o kredyt odnawialny nr (...). Strony ustaliły, iż zadłużenie w wysokości 915,000.00 zł zostanie spłacone do dnia 31 marca 2009 r., a 2.217.000,00 zł zostanie spłacone do dnia 30 kwietnia 2009 r.

W dniu 25 marca 2008 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez K. T. oraz T. H., a (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez J. B. (1) oraz (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez P. J. zostało podpisane porozumienie, zgodnie z którym kwota 750.000,00 zł powiększona o podatek VAT, po potrąceniu upustu w wysokości 6% tj. 732.274,00 zł powiększona o podatek VAT, należna (...) sp. z o.o. z tytułu wyemitowania w okresie od listopada 2007 r. do grudnia 2008 r. spotów reklamowych miała zostać zapłacona przez (...) sp. z o.o. bezpośrednio na rzecz (...) sp. z o.o. do dnia 26 marca 2008 r. W myśl § 1 pkt 3 tego porozumienia wskazana powyżej należność została zaliczona na poczet umowy z dnia 20 listopada 2007 r. pomiędzy (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., pomniejszając zobowiązanie (...) sp. z o.o. do zakupu czasu antenowego z „TV McDonald’s” do kwoty 2.250.000,00 zł w okresie do 31 marca 2009 r.

Wobec powyższego tego samego dnia J. J., będący Kierownikiem D. M. w (...) sp. z o.o. sporządził wniosek o dokonanie przedpłaty bezpośrednio na rachunek (...) sp. z o.o., w banku (...) S.A., a więc innym niż Bank (...) S.A. w wysokości 732.274,00 zł powiększone o podatek VAT tytułem za „usługi reklamowe w sieci McDonald’s za okres 11.2007 r. – 12.2008 r.”. Wniosek ten został zatwierdzony przez Dyrektorów W. K. i I. S., a także kontrolera finansowego P. M..

W dniu 8 lipca 2008 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez J. B. oraz B. J., (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez J. B. (1) oraz (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez P. J., zostało zawarte kolejne porozumienie, będące podsumowaniem wszystkich poprzednich umów łączących ww. podmioty. Według zapisów tego porozumienia strony ustaliły między innymi, że do dnia 30 czerwca 2008 r. włącznie (...) sp. z o.o. wyemitowała reklamy w TV McDonald’s na łączną kwotę 994.204,00 zł netto i uznały, że zachodzi konieczność zredukowania pierwotnego zobowiązania (...) sp. z o.o. do emisji reklam z kwoty 3.750.000,00 zł netto do kwoty 2.005.814,00 zł netto, a także wydłużyły okres, w którym (...) sp. z o.o. będzie zobowiązana do emisji reklam o powyższej wartości do dnia 31 marca 2010 r. W ramach tego porozumienia wykonanie zobowiązania przez (...) sp. z o.o. wobec (...) sp. z o.o. zabezpieczono wekslem własnym in blanco poręczonym przez J. B. (1). Jednocześnie strony zobowiązały się do zachowania w tajemnicy zawartego porozumienia z wyłączeniem zakazu jego ujawniania wobec (...) sp. z o.o. i Banku (...) S.A. Ponadto strony zgodnie zastrzegły, że w razie konieczności zawrą kolejne porozumienia potwierdzające powyższe ustalenia.

W dniu 13 marca 2009 r. Bank (...) S.A. wypowiedział przedmiotową umowę kredytową i zażądał od (...) sp. z o.o. natychmiastowej spłaty zadłużenia w wysokości 2.886.437,49 zł.

W dniu 1 kwietnia 2009 r. została ogłoszona (...) sp. z o.o.

J. B. (1) był uprzednio karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1) (k. 472-474, 475-490, 514-520, 1388-1389), zeznania świadka W. K. (k. 5-8, 16-18, 169-171, 1398-1397), zeznania świadka W. S. (k. 25-28, 1416-1417), zeznania świadka A. H. (1) (k. 57-60, 522-528, 1417-1418), zeznania świadka T. W. (k. 177-184, 1432v), zeznania świadka J. B. (3) (k. 166-168, 1432v, 1474-1475), zeznania świadka M. K. (k. 172-176, 1432v-1433), zeznania świadka J. B. (2) (k. 61-63, 64-67, 185-187, 1433-1434), zeznania świadka K. S. (2) (k. 1132-1135, 1446), zeznania świadka M. P. (k. 1140-1145, 1446), zeznania świadka M. M. (k.

1238-1247, 1447), zeznania świadka I. S. (k. 19-24), zeznania świadka K. T. (k. 506-513), zeznania świadka J. J. (k. 1228-1233), zeznania świadka T. K. (k. 1483-1483v), informacji z KRS (k. 152-165), umowy o współpracy pomiędzy (...) a McDonald's Polska (k. 723-738), umowy pomiędzy (...) a (...) (k. 759-761, 768-770), porozumienie z 25.03.2008r. (k. 842-844), porozumienie z 08.07.2008r. (k. 845-850), dokumentacja nadesłana przez Bank (...) (k. 1253-1327), danych o karalności (k. 1251, 1494-1495).

Oskarżony **J. B. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchiwany w toku śledztwa (k. 472-474, 475-490, 514-520) podał, że spółka (...) od 2002 r. była (...) spółki (...)’s Polska świadczącym usługi terminali kasowych w jej restauracjach w całej Polsce. Wskazał, że ze strony Dyrektora Handlowego spółki (...)’s Polska wyszła ustna oferta realizacji projektu „TV McDonald’s”, który miał polegać na tym, że spółka (...) musiała na własny koszt zakupić i zainstalować w restauracjach (...)’s telewizory (...), posiadać oprogramowanie do obsługi systemu telewizji, zapewnić контент muzyczny do akceptacji spółki (...)’s Polska, uruchomić i obsługiwać system. Ponadto z uwagi na to, że (...) sp. z o.o. miało wyłączność na tzw. H. SPOTy (dostęp do internetu) w restauracjach (...)’s, a ponadto (...) w tamtym czasie było czołowym agentem (...) naturalnym więc było, że to do tej spółki (...) zwróci się o udostępnienie dostępu do sieci internetowej by łądować wyświetlaną później zawartość. W zamian za powyższe inwestycje (...) mogła liczyć na korzyści z tytułu emisji materiałów reklamowych, których czas wyświetlania nie mógł przekroczyć 10 % ogólnego czasu antenowego. W tym celu zorganizowano spotkanie pomiędzy oskarżonym, R. W., K. O. a W. K. i M. M. reprezentującymi (...), by zaproponować zakup reklam (...) w TV McDonald’s. W. K. i M. M. poinformowali jednak, że budżetem medialnym (...) zawiaduje (...) sp. z o.o., która jest domem mediowym na wyłączność dla obsługi (...). Następnie skontaktował się z kierownictwem spółki (...) sp. z o.o. i przedstawił ofertę. Po negocjacjach spółki zawarły dwie umowy dotyczące emisji reklam. Jedną na kwotę 1.000.000 zł i drugą na kwotę 2.000.000 zł. Następnie wskazał, że w niedługim czasie od podpisania umów z (...) sp. z o.o. (...) zawarło z Bankiem (...) umowę na kredyt obrotowy na kwotę ok. 3.200.000 zł, a powyższe umowy z (...) sp. z o.o. zostały przedłożone w banku i dokonano z nich cesji wierzytelności na rzecz Banku. Podkreślił, że zgodnie z umową (...) wykupiło czas antenowy, a czy go wykorzysta czy nie i tak na koniec musiała zapłacić. W jego ocenie to była największa siła tej umowy i dlatego Bank uznał to za niezwykle silne zabezpieczenie.

Odnosnie podpisania porozumienia w marcu 2008 r. wyjaśnił, że to on je podpisywał, ale nie pamięta okoliczności jego podpisania, ani z czyjej inicjatywy zostało zawarte. Po okazaniu mu ww. porozumienia stwierdził, że było ono korzystne dla (...), bowiem zgodnie z jego postanowieniami spółka miała otrzymać pieniądze wcześniej niż na koniec umowy, pod warunkiem, że nie będzie zleceń. W złożonych wyjaśnieniach początkowo nie wskazał jednoznacznie czy w marcu 2008 r. spółka (...) miała problemy finansowe, podając, że dla innych to były problemy, a w jego ocenie sytuacja spółki była niezła. Później jednak stwierdził, że firma w 2008 r. miała kłopoty z płynnością finansową, a pomimo wyników sprzedaży jakie wypracowywała na rzecz (...) nie otrzymała o niej żadnego wsparcia, a on jako prezes nie szukał tam pomocy.

W zakresie porozumienia z lipca 2008 r. stwierdził, że było zawarte pod presją partnerów m.in (...) sp. z o.o., która miała wykupiony czas antenowy, a nie korzystała z niego, zaś (...) było zabezpieczone umową gwarantującą zapłatę po jej zakończeniu. Opisał jak próbując przywrócić spółce płynność finansową od marca 2008 r. próbował sprzedać sieć sklepów firmie (...) S.A., która również była agentem (...) sp. z o.o., ale w tym zakresie potrzebowała zgody (...) sp. z o.o. o którą wystąpiła w kwietniu 2008 r. Wskazał, że wstępnie ze strony (...) sp. z o.o. była zgoda na tę transakcję i w maju 2008 r. w siedzibie (...) sp. z o.o. odbyły się trójstronne negocjacje, w trakcie których mężczyzna o imieniu I. wice dyrektor finansowy w (...) sp. z o.o. oświadczył, że jeśli (...) nie zaakceptuje zmian istniejących porozumień pomiędzy (...), (...) i (...) dotyczących TV McDonald’s to wówczas (...) sp. z o.o. nie wyrazi zgody na sprzedaż sieci sklepów firmie (...) S.A. W jego ocenie było to jak „przystawienie pistoletu do głowy” bowiem spółka bardzo potrzebowała pieniędzy i nie mając wyboru musieli się zgodzić. Ponadto na żądanie (...) wystawił weksle firmowe oraz osobiste.

Podkreślił, że usiłował dowiedzieć się zarówno w (...) u panów K., T., I. - wice dyrektora finansowego oraz w (...) dlaczego ani (...) ani (...) nie składają zleceń na reklamy w TV McDonald’s, jednak w odpowiedzi w obu spółkach uzyskał wymijające i sprzeczne informacje.

Podkreślił, że z K. T. i W. K. łączyły go relacje wyłącznie zawodowe. Być może spotkał się z którymś z nich prywatnie ale była to sytuacja wyjątkowa. Oskarżony przyznał, że (...) nie miała doświadczenia w branży mediów. Dlatego właśnie zatrudnił K. O., która mając duże doświadczenie w marketingu i przekonała go, iż realizując projekt „TV McDonald’s” będą mieli duży i intratny kontrakt. Wskazał, że spółka miała wystarczające doświadczenie od strony IT by zrealizować ten projekt, ale brakowało im doświadczenia w świecie mediów. Podkreślił, że to K. O. zajmowała się negocjacjami i prowadzeniem projektu, ale w jego mniemaniu oszukała go, tzn. doprowadziła do tego by podpisać umowę i zacząć realizować inwestycję, po czym odeszła z firmy i założyła swoją spółkę, a następnie złożyła mu propozycję, że podpisze z (...) umowę na wyłączność sprzedaży czasu reklamowego w TV McDonald’s.

Ponadto stwierdził, że od momentu podpisania porozumienia w marcu 2008 r. do momentu wypowiedzenia przez bank umowy kredytowej on nie kontaktował się z bankiem, ani bank z nim. Nie informował także o zawartych porozumieniach, bowiem kontaktami z bankiem zajmowała się A. H. (2), ale nie wie czy ona informowała bank o porozumieniach. W jego ocenie zawarcie porozumienia w żaden sposób nie zmieniało sytuacji banku w zakresie zabezpieczenia. Wskazał, że nie miał informacji od D.. (...) by zawarcie porozumienia istotnie zmieniało warunki zabezpieczenia kredytu.

W toku rozprawy (k. 1388-1389) oskarżony podtrzymał złożone wcześniej wyjaśnienia. Dodał, że nie zasadnie się zakłada, iż kwota należna do zapłaty powinna być uiszczona bezpośrednio przez (...) z pominięciem (...), albowiem taka była wola stron umowy, które posiadały wiedzę o cesji na rzecz banku (...) z tytułu reklam TV McDonald’s. W umowie nie było podanego konta bankowego, ponieważ strony umowy wiedząc o cesji wiedziały, że właściwym do dokonania płatności było konto w banku (...). Zdaniem oskarżonego przyczyną takiego potoczenia się spraw był fakt braku nr konta w umowie. (...) wystawiło fakturę z błędnym nr konta bankowego, ale również (...) świadoma cesji na rzecz banku - przelała pieniądze. W spółce (...) były struktury, które zajmowały się wystawieniem faktur – on jako prezes, nie ingerował w takie rzeczy. To była zwykła działalność operacyjna, za którą on nie był odpowiedzialny. Wyjaśnił, że jego rolą było strategiczne zarządzanie firmą, dbanie o kontakty handlowe z partnerami handlowymi, decydowanie o kierunku biznesu, opierając się na raportach miesięcznych i kwartalnych. Wskazał, że skala tak zwanych obrotów z (...) z tytułu sprzedaży aktywacji sięgała między 300.000 a 600.000 zł. Podkreślił, że płatnikiem kwot z tytułu kontraktu była (...), która reprezentowała (...), bowiem miała wyłączność na budżet reklamowy (...). Ponadto w zakresie porozumienia z 25 marca 2008 r. wskazał, że jego celem było sformułowanie, że należna kwota zostanie uiszczona bezpośrednio przez (...) z pominięciem (...).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego wespół z pozostałymi dowodami ujawnionymi na rozprawie Sąd ocenił w oparciu o reguły art. 7 k.p.k., zgodnie z którym Sąd ocenia dowody swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, jak i wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Zdaniem Sądu, swobodna analiza ustalonego wyżej stanu faktycznego uprawnia w sposób niebudzący jakichkolwiek wątpliwości do przyjęcia, że oskarżony jest sprawcą przypisanego mu czynu, a jego wina w tym zakresie jest niekwestionowana. Materiał dowodowy jest przekonujący i jednoznacznie wskazujący, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd oparł się w powyższym zakresie na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który ocenił swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, jak i wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego.

Sąd w całości obdarzył wiarą zeznania **M. P.** (k. 1140-1145, 1446). Jego relacja jest obiektywna i neutralna. Sprowadza się do suchego przedstawienia faktów bez jakiegokolwiek emocjonalnego zaangażowania w sprawę. Świadczy to o przedstawianiu zdarzeń zgodnie z ich rzeczywistym przebiegiem. Sąd nie dopatrył się zniekształceń w relacji świadka względem informacji wynikających z dowodów nieosobowych. Świadek nie miał żadnych powodów, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego.

Sąd obdarzył wiarą zeznania świadka **W. S.** (k. 25-28, 1416-1417), **A. H. (1)** (57-60, 522-528, (...)- (...)) i **K. S. (2)** (k. 1132-1135, 1446). Korespondują one ze sobą wzajemnie i znajdują oparcie w zeznaniach M. P., a także w wyjaśnieniach oskarżonego w częściach uznanych za prawdziwe. Świadkowie opisali okoliczności zawarcia poszczególnych umów i porozumień, przedstawili kondycję finansową spółki, przy czym wskazywali, że umowa o współpracy z McDonald's była jedną z głównych przyczyn upadłości spółki. Ich zeznania stanowią relacje z poczynionych obserwacji. Są logiczne, spójne i rzeczowe. Brak było powodów do ich podważenia.

Przymiot wiarygodności w całości miały zeznania **J. B. (2)** (k. 61-63, 64-67, 185-187, 1433-1434). Świadek opisał okoliczności zawarcia umowy pomiędzy (...), (...) a (...) w której był prezesem zarządu. Wskazał na późniejsze zachowanie (...), które z pominięciem (...) i Banku wypłaciło pieniądze (...) bezpośrednio na rzecz spółki. Jego zdaniem spółka (...) padła ofiarą oszustwa, bowiem w wyniku porozumień i niespłacenia przez (...) kredytu, komornik działający w imieniu poszkodowanego banku zajął z rachunku spółki (...) kwotę 3.000.000 zł

W zeznaniach J. B. (2) Sąd nie stwierdził sprzeczności, były one spójne i konsekwentne. Pomimo emocjonalnego zaangażowania w sprawę, świadek przedstawiał zdarzenia zgodnie z ich rzeczywistym przebiegiem. Sąd nie dopatrywał się zniekształceń w relacji świadka względem zeznań pozostałych świadków oraz informacji wynikających z dowodów nieosobowych. Świadek nie miała żadnych powodów, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego.

Sąd obdarzył wiarą zeznania **W. K.** (k. 5-8, 16-18, 169-171, 1398-1397), zeznania **T. W.** (k. 177-184, 1432v), zeznania **M. K.** (k. 172-176, 1432v-1433), zeznania **M. M.** (k. 1238-1247, 1447), zeznania **I. S.** (k. 19-24), zeznania **K. T.** (k. 506-513), zeznania **J. J.** (k. 1228-1233). Korespondują one ze sobą wzajemnie i znajdują oparcie w zeznaniach innych świadków, a także w wyjaśnieniach oskarżonego. Świadkowie opisali współpracę pomiędzy spółkami (...) a (...) oraz (...), przedstawili okoliczności zawarcia poszczególnych umów oraz warunki zawarcia porozumień. Ich zeznania stanowią relacje z poczynionych obserwacji. Są logiczne, spójne i rzeczowe.

Sąd nie miał natomiast także w zakresie wiarygodności zeznań przesłuchanych w sprawie pracowników banku.

J. B. (3) (k. 166-168, 1432v, 1474-1475), pracownik działu windyacji przedstawił swoją wiedzę w zakresie kredytu zaciągniętego przez (...) sp. z o.o., wskazał jakie były zabezpieczenia kredytu oraz opisał kroki jakie podejmowano w celu wyegzekwowania należności.

T. K. (k. 1483-1483v), ówczesny z-ca Dyrektora Departamentu Restrukturyzacji i Windykacji w Banku (...) S.A., który z ramienia banku wypowiedział umowę o kredyt odnawialny nr (...) spółce (...) sp. z o.o. Opisał ustanowione zabezpieczenia umowy kredytu oraz okoliczności wypowiedzenia umowy kredytu.

Oceniając zeznania wskazanych wyżej pracowników banku Sąd dał im w pełni wiarę, albowiem zeznania te są jasne, rzeczowe, klarowne, nie zawierają sprzeczności, pozostają zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym, któremu Sąd dał wiarę, przede wszystkim ze zgromadzonymi w aktach sprawy w postaci dokumentacji nadesłanej przez Bank (...) (k. 1253-1327). Zeznania powyższe wzajemnie się uzupełniały i stanowiły relację świadków z ustaleń poczynionych w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków jako pracowników banku. Powyżsi świadkowie wykazali dużą wiedzę na temat obowiązujących wówczas w banku procedur, którą przekazali w sposób przejrzysty i logiczny. Nadto świadkowie powyżsi są osobami całkowicie obcymi zarówno dla oskarżonego a zatem nie mieli żadnego uzasadnionego interesu w tym, aby składać zeznania bezpodstawnie kogokolwiek obciążające. Tym samym, Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić im wiary.

Nie budziły też żadnych wątpliwości zdaniem Sądu co do swej wiarygodności i rzetelności dowody dokumentarne zebrane w sprawie: informacji z KRS (k. 152-165), umowy o współpracy pomiędzy (...) a McDonald's Polska (k. 723-738), umowy pomiędzy (...) a (...) (k. 759-761, 768-770), porozumienie z 25.03.2008r. (k. 842-844), porozumienie z 08.07.2008r. (k. 845-850), dokumentacja nadesłana przez Bank (...) (k. 1253-1327), danych o karalności (k. 1251, 1494-1495).

Dowody z dokumentów nie budzą wątpliwości Sądu co do swojej rzetelności i prawdziwości. Są one uzupełnieniem i potwierdzeniem zeznań świadków, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

J. B. (1) został oskarżony o to, że w okresie od 25 marca 2008 r. do 13 marca 2009 r. pełniąc funkcję (...) sp. z o.o. oraz będąc jedynym wspólnikiem tej spółki, będąc jednocześnie obowiązany na podstawie umowy o kredyt obrotowy z dnia 19 października 2007 r. zawartej przez (...) sp. z o.o. z Bankiem (...) SA (na podstawie art. 7 pkt 11 oraz art. 7 pkt 15 w zw. z art. 5 ust. 2 pkt 7 ogólnych warunków umów kredytowych w Banku (...) SA z dnia 3 stycznia 2006 r. stanowiących część umowy o ww. kredyt obrotowy) do zawiadomienia o zaistnieniu lub niebezpieczeństwie zaistnienia (...) polegającego na zawarciu umowy sprzecznej z umową o kredyt obrotowy lub na istotnym zmniejszeniu wartości zabezpieczenia, w nieustalonym miejscu nie powiadomił Banku (...) SA o zawarciu przez (...) sp. z o.o. z (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. umowy z dnia 25 marca 2008 r. oraz o wypłacie przez (...) sp. z o.o. bezpośrednio na rzecz (...) sp. z o.o. na podstawie tej umowy kwoty 893.374,28 zł z tytułu usług reklamowych w ramach Projektu „TV Mc D.’s”, pomimo faktu wcześniejszego przeniesienia wierzytelności (...) sp. z o.o. wobec (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. dotyczących Projektu „TV Mc D.’s” na rzecz Banku (...) SA na zabezpieczenie kredytu obrotowego udzielonego przez ten bank (...). na podstawie ww. umowy o kredyt obrotowy z dnia 19 października 2007 r., tj. o czyn z art. 297 § 2 k.k.

Przedmiotem ochrony przepisu art. 297 k.k. jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji finansowo – gospodarczych. Treść wymienionych w art. 297 § 1 k.k. pojęć należy wyjaśniać na podstawie odpowiednich regulacji prawnych. I tak, kredyt jest stosunkiem ekonomiczno – prawnym między wierzycielem a dłużnikiem, opartym na umowie kredytowej (art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, tekst jedn. Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.), na mocy której kredytodawca zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy określoną kwotę środków pieniężnych na ściśle określone cele.

Przestępstwo stypizowane w art. 297 § 2 k.k. nazywany również oszustwem kredytowym z zaniechania, należy do grupy przestępstw indywidualnych właściwych. Popęlić może je bowiem jedynie taka osoba, na której ciąży obowiązek powiadomienia właściwego podmiotu o powstaniu sytuacji mogącej mieć wpływ na wstrzymanie albo ograniczenie wysokości udzielonego wsparcia finansowego lub zamówienia publicznego albo na możliwość dalszego korzystania z elektronicznego instrumentu płatniczego. Karalne w świetle art. 297 § 2 k.k. jest zaniechanie poinformowania danej instytucji (lub przedstawienie jej jedynie częściowej, niepełnej informacji) o istotnych okolicznościach, które mogą mieć wpływ na wstrzymanie lub ograniczenie udzielonego kredytu lub innych przewidzianych w tym przepisie instrumentów. Nie chodzi tu zatem o każdą (jakąkolwiek) informację związaną z kredytobiorcą lub innym beneficjentem, lecz - przykładowo - taką, która wskazuje na pogorszenie sytuacji finansowej, zmniejszenie wartości istniejących zabezpieczeń itp. (tak [w:] J. Bojarski, T. Oczkowski, Oszustwa gospodarcze..., s. 545-546).

Przestępstwo stypizowane w art. 297 § 2 k.k. ma charakter formalny. Do jego dokonania dochodzi z chwilą, w której wykonanie obowiązku złożenia zawiadomienia o powstaniu wskazanej w przepisie sytuacji było jeszcze możliwe, zaś sprawca - niedopełniając obowiązku - zawiadomienia takiego nie złożył, natomiast zakończony jest w ostatniej chwili, kiedy złożenie zawiadomienia było jeszcze możliwe.

Strona podmiotowa przestępstwa stypizowanego w art. 297 § 2 k.k. charakteryzuje się umyślnością, choć nie da się wykluczyć jego popełnienia także w zamiarze ewentualnym.

Zachowanie oskarżonego mieści się w zakresie zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu o znamionach stypizowanych w art. 297 § 2 k.k.

Jak zostało wyżej wykazane w dniu 10 kwietnia 2007 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez oskarżonego, a McDonald’s (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez P. W. podpisano umowę o współpracy w zakresie realizacji projektu o nazwie (...) (TV McDonald’s). Następnie w dniu 19 października 2007 (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez R. W. zawarła z Bankiem (...) S.A. umowę o kredyt odnawialny nr (...) do kwoty 3.132.000,00 zł na okres do dnia 9 kwietnia 2010 r. Zabezpieczeniem tej umowy miały być wierzytelności istniejące i przyszłe oraz związane z nimi roszczenia istniejące i mogące powstać w przyszłości z umów zawieranych przez (...) sp. z o.o. z jego dłużnikami. Zgodnie z

umową przelewu wierzytelności, miały być nią objęte umowy przedstawione przez (...) sp. z o.o. i zaakceptowane przez Bank (...) S.A. - wymienione w załączniku nr 1 do umowy przelewu wierzytelności: umowy z (...) sp. z o.o. na zakup czasu antenowego w ramach projektu „TV McDonald’s”. Z uwagi na poczynione inwestycje w związku z realizacją projektu „TV McDonald’s”, w pierwszym kwartale 2008 r. spółka (...) sp. z o.o. utraciła płynność finansową. J. B. (1) chcąc utrzymać płynność (...) sp. z o.o. dnia 25 marca 2008 r. podpisał porozumienie z (...) sp. z o.o., która to spółka w ramach zawartego porozumienia miała z pominięciem spółki (...) sp. z o.o. i Banku (...) S.A. wypłacić bezpośrednio na rzecz (...) sp. z o.o. kwotę 893.374,28 zł. Powyższe działanie było sprzeczne z postanowieniami umowy o kredyt obrotowy zawartego pomiędzy (...) sp. z o.o. z Bankiem (...) S.A., albowiem owa wierzytelność stanowiła zabezpieczenie przedmiotowego kredytu realizowanego w ramach projektu „TV McDonald’s”, a ponadto oskarżony nie powiadomił banku o zawarciu przedmiotowego porozumienia.

Powyższa okoliczność pozwala jednoznacznie stwierdzić, że oskarżony podejmując w tej sprawie powyższe czynności w zakresie podpisania porozumienia w dniu 25 marca 2008 r. uzewnętrzniał zatem kierunkową postać swojego zamiaru uzyskania pieniędzy bezpośrednio na rzecz (...) sp. z o.o. z pominięciem (...) sp. z o.o., a ponadto nie powiadomił Banku (...) S.A. o zawarciu powyższego porozumienia, wyczerpując tym samym istotny element strony podmiotowej wymaganej dla popełnienia przestępstwa z art. 297 § 2 k.k.

Oskarżony w złożonych wyjaśnieniach wskazał, że nie zajmował się działalnością operacyjną spółki, bo od tego byli pracownicy, natomiast on zaś wyznaczał kierunki rozwoju spółki. Jasno wskazał, że nie zawiadomił banku o podpisanym w dniu 25 marca 2008 r. porozumieniu, albowiem jak wyjaśnił – to nie on kontaktował się z bankiem.

Reasumując, oskarżony obejmował swoją świadomością i zamiarem wszystkie znamiona przestępstwa z art. 297 § 2 k.k. (będąc zobowiązanym na podstawie umowy kredytu, nie powiadomił banku o zawarciu w dniu 25 marca 2008 r. porozumienia pomiędzy (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., a następnie wypłacie kwoty 893.374,28 zł bezpośrednio na rzecz (...) sp. z o.o.), co w połączeniu z prawnokarną analizą jego zachowania prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Sąd doszedł do przekonania, że wina oskarżonego została udowodniona i nie budzi wątpliwości. W chwili popełnienia czynu oskarżony był człowiekiem dojrzałym życiowo, poczytalnym, zdającym sobie sprawę z bezprawności swojego zachowania, nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu bądź winę oskarżonego. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie wskazuje, aby nie można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem w tej konkretnej sytuacji. Sąd doszedł zatem do przekonania, że oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia.

Przypisany oskarżonemu czyn z art. 297 § 2 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Tym samym orzeczona wobec oskarżonego kara 6 miesięcy roku pozbawienia wolności mieści się w granicach ustawowego zagrożenia za w/w przestępstwo. Orzekając karę w takiej wysokości Sąd miał na względzie ogólne i szczególne dyrektywy wyrażone w art. 53 k.k. W szczególności Sąd baczyl, aby wymierzona kara była adekwatna do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, przy uwzględnieniu społecznego oddziaływania kary oraz jej wychowawczego wpływu na oskarżonego, któremu winna uświadomić naganność jego postępowania i zagrożenia płynące z nieprzestrzegania norm porządku prawnego. Zdaniem Sądu, czyn oskarżonego wykazuje znaczny stopień społecznej szkodliwości, jako godzący w podstawy pewnego i rzetelnego obrotu gospodarczego, którego elementem jest prawidłowe działanie instytucji finansowych. Należy podkreślić fakt, że kredyty bankowe pochodzą nie tylko ze środków własnych banku, ale również z pieniędzy powierzonych bankowi przez depozytariuszy, którzy traktują bank jako instytucję szczególnego zaufania. Podważenie tego zaufania poprzez dopuszczenie się przestępstwa stypizowanego w art. 297 § 2 k.k., godzi w dobra prawne nie tylko samego banku, ale także jego klientów. Negatywne skutki każdego kredytu udzielonego i realizowanego w oparciu o zachowanie kredytobiorcy polegające na zaniechaniu powiadomienia banku o powstaniu sytuacji mogącej mieć wpływ na wstrzymanie albo ograniczenie wysokości udzielonego kredytu, ponosi nie tylko bezpośredni pokrzywdzony, ale również inne potencjalne osoby ubiegające się kredyt, którym stawiane są coraz co wyższe wymagania zmniejszające dostępność kredytu i podwyższające jego koszt. Koszt tzw. „złego kredytu” dotyka również aktualnych klientów banku, którzy chociażby przez mniej korzystne

warunki spłaty ponoszą negatywne skutki działania osób dopuszczających się przestępstw tożsamy z czynem oskarżonego.

Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności w ocenie Sądu, spełni z pewnością, swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i jednocześnie spowoduje, głównie wśród potencjalnych przestępców, którzy chcieliby wejść na podobną drogę, co oskarżony, odruch powstrzymujący i refleksję nad opłacalnością zamierzonego działania. Sprawiedliwość kary, czy inaczej mówiąc, jej adekwatność do powagi przestępstwa i stopnia zawinienia, jednocześnie, w ocenie Sądu, spełni cele indywidualno-prewencyjne represji karnej wobec osoby oskarżonego. Sąd ma głęboką nadzieję graniczącą z pewnością, że nieopłacalność popełnionych czynów, wywołała u oskarżonego głęboką refleksję i zastanowienie nad własną postawą życiową i uzmysłowi, że w przypadkach, gdy godzi się własnym, zawinionym czynem w dobra prawne innych osób (w przedmiotowej sprawie były to dobra wynikające z realizacji praw majątkowych), reakcja prawnokarna państwa będzie nieunikniona.

Okolicznościami obciążającymi oskarżonego są: przemyślany sposób działania, nakierowany na uzyskanie bezpośrednio środków z umowy która była zabezpieczeniem kredytu obrotowego, poważne podważenie zasad funkcjonujących w obrocie gospodarczym takich jak zasady lojalności i uczciwości.

Z kolei jako okoliczność przemawiającą na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił warunki osobiste oskarżonego, który dobrze funkcjonuje w społeczeństwie, ma rodzinę, pozostaje w związku z małżeńskim, ma dwoje dzieci.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, co w opinii Sądu powinno wystarczyć dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a zwłaszcza dla zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Orzeczenie wobec oskarżonego dobrodziejstwa w postaci w/w środka probacyjnego podyktowane jest ustalonymi w toku postępowania właściwościami i warunkami osobistymi uzasadniającymi przyjęcie istnienia pozytywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do oskarżonego. Sąd uwzględnił przede wszystkim istniejące obowiązki względem rodziny tym konieczność łożenia na jej utrzymanie, a także ustabilizowany tryb życia. Natomiast mając na uwadze charakter czynu przypisanego oskarżonemu, a w szczególności stopień jego społecznej szkodliwości, jak również przesłanki, które zadecydowały o zastosowaniu środka probacyjnego, Sąd przyjął, że dla zweryfikowania hipotezy o pozytywnej prognozie kryminologicznej adekwatny będzie okres próby w wymiarze 2 lat.

Uwzględniając sytuację majątkową oskarżonego jak też rodzaj wymierzonej kary, Sąd zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w niniejszej sprawie i przejął je na rachunek Skarbu Państwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.